

[Tinning]

På undervisningsområdet er det lykkedes at finde de helt særlige grupper, nemlig de grupper, som går til hensyntagende specialundervisning under fritidsundervisningen – de helt særlige grupper, dem, der ikke bare går til fritidsundervisning, men til den hensyntagende specialundervisning. Det er indvandrerne, det er de ordblinde, og det er andre med handicap. Lige præcis de grupper må op med nogle penge. »For hvad er meningen, skal de ikke også bære byrder, som hele landet skal?« – som det hedder. Det betyder f.eks. for indvandrere, der går på et 300 timers danskursus, at de må op med 1.200 kr. af lommen. Og det er endda noget af det mindste, for der vil selvfølgelig være områder, hvor det kan være svært at få nogle større hold sat sammen, og dér bliver det dyrere endnu. Man skal betale 10 pct. af lærerudgifterne ved den undervisning. Det er enkeltfagsundervisningen til HF, til folkeskolen, til gymnasiet. Vi ved godt, hvem det er, der går til enkeltfagsundervisning. Det er først og fremmest enlige, det er først og fremmest arbejdsløse. Det er dem, der bruger det uddannelses tilbud. De skal nu slippe 200 kr. pr. styk, hvis de vil have noget undervisning. Det er de radikales uddannelsespolitik i ren figur, desværre.

Jeg kunne blive ved med en række andre områder: de ældre, de handicappede, børnene under skolelægeordningerne, hvor det er sådan, at nu skal hvert enkelt barn ikke undersøges fem gange, men kun en enkelt gang. Sådan er der en række områder.

Men jeg vil godt i stedet for til slut kigge lidt på, hvad det så er, de radikale fik med, da de fik fjernet nogle af besparelserne inden for daginstitutioner og folkeskole. Det er f.eks., at man har fået ændret befordringsreglerne, når det drejer sig om at komme på sygehus eller komme til læge. Det var før sådan, at hvis man boede mere end 30 km væk, kunne man under bestemte forudsætninger få fribefordring hen til et sygehus eller hen til en læge. Men nu er det lige pludselig sådan, at man skal bo 50 km væk. Det betyder selvfølgelig, at man sparer nogle penge. Nu har de radikale og det øvrige flertal altså fundet ud af, at man skal bo 20 km længere væk, før man er berettiget til at få fribefordring. Det er jo ikke, fordi lægerne eller sygehusene pludselig er kommet ud i

landet, er kommet ud til de enkelte beboere rundt omkring.

Man er også kommet igennem med, at man nu skal spare 50 mill. kr. omkring hviletid og fridøgn, bl.a. på døgninstitutionso mrådet. Men det er jo ikke noget, som man bare kan sidde og aftale herinde, det er faktisk overenskomststof. Det betyder, at man allerede nu har lagt sig fast på, hvad man vil forsøge at komme igennem med ved de kommende overenskomster. Man regner det som en besparelse, selv om de forhandlinger faktisk ikke er færdige, ja dårligt nok påbegyndt.

Steffensen (KrF):

Da vores ordfører i denne sag, hr. Arne Bjerregaard, ikke kan være her i øjeblikket, skal jeg blot sige på kristeligt folkepartis vegne, at vi finder, at beslutningsforslaget er blevet forbedret imellem de to behandlinger. Vi kan naturligvis tiltræde det og ønsker, at det kan blive vedtaget så hurtigt som muligt.

Finn Jørgensen (KF):

På vegne af medlemmer af den konservative gruppe fra hovedstadsområdet vil jeg gerne fremføre nogle få bemærkninger for at begrunde vor holdning til beslutningsforslaget og til aktstykke nr. 9.

Vi finder det i den givne økonomiske situation rigtigt, når staten skal spare, at der også reduceres på bloktilskud til kommunerne med de foreslåede 3 mia kr. Vi tror – og vi forventer – at det vil resultere i tilsvarende besparelser i kommuner og amter. Men vi havde ønsket, at bloktilskudsreduktionen blev fordelt på en anden måde end den, der er foreslået, nemlig efter udgiftsbehovet – altså den måde, hvorpå tilskuddene fordeles, når de uddeles efter de såkaldte objektive kriterier.

Vi må imidlertid desværre erkende, at det synspunkt vedrørende fordelingen af denne reduktion, der har været vort, ikke har vundet tilstrækkelig tilslutning blandt dem, der støtter, at de 3 mia kr. skal gennemføres som besparelser, og som vi altså er enige med på dette punkt.

For os bliver det herefter det overordnede hensyn, det at spare 3 mia kr., der er afgørende for vor holdning og for vor beslutning.